

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2015/4



Házasság hete - Hűség viharok idején



„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Generációs viharok

A Házasság Hete rendezvénysorozat első estéjén, generációkon átívelő családi konfliktusokról vezetett beszélgetést Kovács Károly pszichológus az **Anyá, lánya, unokája** című amerikai film néhány részletét felhasználva. Az őszinte, építő beszélgetésen sok fontos gondolat elhangzott, az alábbiakban ezek közül vázolak néhányat.

A szülő modell gyereke számára, akár jót, akár rosszat közvetít, és felnövekedve ő is továbbadja mindazt, amit kapott, saját utódainak. A szeretetlenséget, ridegséget láncolatként vihetjük tovább akkor is, ha ennek szenvedő alanyai voltunk. A kommunikációs zavar gyakran jelen van a családokban, a családtagok nem tudják kifejezni érzelmeiket, szükségleteiket, félreértik egymást. Sérülünk, sértünk, sértődünk, sebződünk, szenvedünk. A szeretethiány bizonytalanná, labilissá tesz, rombolja az önbizalmat, mert az ember azonosul a közvetített üzenettel: szeret-hetetlen, értéktelen vagyok.

A túlzottan merev szabályok szeretetlenséget közvetítenek, önállótlanáshoz vagy lázadáshoz vezetnek. Szabályokra szükség van, de ezek szeretet nélkül dresszúrát jelentenek. A túlzottan liberális, szabályok nélküli nevelés viszont káoszt szül, amelyben nincsenek fogódzók, támpontok, így az ember elveszíti tájékozódó képességét. Szeretet és szabályozás – ezek együttes jelenléte lehet a harmonikus nevelés alapja. Sok kárt okoz a

szülő, ha túlszabályoz, szeretetlen, kritikus, saját elképzeléseit erőlteti gyerekére, nem bátorít, nem dicsér vagy mindent megenged. Még nagyobb bajok is megtörténnek a családokban: bántalmazás, molesztálás, alkoholizmus, bűnözés.

Hogyan lehet a káros, kóros láncolatokat megszakítani?

Úgy, hogy szembesülünk ezekkel, beszélünk róluk, bocsánatot kérünk, megbocsátunk, elengedünk. Ha a szőnyeg alá söpörjük a problémákat, akkor csak időlegesen nyerünk álmegoldásokat. A szembesülés nem könnyű, de a szenvedéseket nem lehet elkerülni, megspórolni. Keresztyénként van egy Mesterünk: Jézus Krisztus. Ő sosem hagy bennünket magunkra, hanem támogat, erősít, vezet, gyógyít. Azt nyújtja, amire mindenki vágyik: feltétel nélkül szeret.

A Bibliában is találkozunk generációs viharokkal. Az egyik legtanulságosabb a tékozló fiú története. Az atya elengedi lázadó kamasz fiát, mert tudja, hogy van, amit saját kárán kell megtanulnia. Hagyja, hogy döntése következményeivel önállóan számoljon. Amikor a fiú visszatér, az atya nem tesz szemrehányást, hanem örömmel fogadja. Ilyen az Atya, így vár bennünket, és arra tanít, hogy ezt adjuk tovább.

Dr. Kálmánchey Márta



Ha a férfi igazán szeret?

A Házasság hete keretén belül nézhetünk meg a „Ha a férfi igazán szeret” című filmet, amely igaz nem keresztényen film, de sok tanul-



szerelme nem örök, de ha az ÚR a mi vezetőnk, akkor „lesznek ketten egy testté” (Márk 10:8), és betölthetjük szerepünket. Lehetünk

szággal szolgálhat azok számára, akik szeretnék megérteni férj és feleség viszonyát. A filmből kiderült, milyen meghatározó az emberek életében a családi háttér, a gyermekkori élmények, a neveltetés, a szülői példa és nem utolsósorban, hogy milyen kihívásokkal szembesülhetünk a házasságainkban. Két ember együttélése mindig tele van problémákkal, amelyek megoldásra várnak. A főszereplő hölgy példája is ezt mutatta be, és az idillikus családi körülmények mögött komoly problémák húzódtak, amelyek nem csak a férfi és nő kapcsolatából eredtek. Mindez azért is volt meglepő, mert szerintünk a férfi ragaszkodása és kitartó szeretete nem mindennapi a mai világban. Ezen elgondolkodva is láthattuk, milyen sokféle módon gondolkodunk a szeretetről, mi is a különbség a testi szeretet és az isteni agapé szeretet között. Ezt megérteni nem könnyű, ezt jól mutatta az is, hogy minket nézőket is megosztott a főszereplők szeretetének megértése. Mi, akik Istent keressük, megérthettük belőle, hogy szeretni akarni nem elég, hogy elérjük céljainkat, hanem mindenek előtt és fölött Istent kell imádnunk, tisztelnünk és kérnünk, hogy segítsen helyesen szeretni, tisztelni a másikat. „Mit mondjunk tehát ezekre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” (Róm. 8:31.) Férfi és nő

helyes mintává, példává gyermekeinknek, akik talán könnyebben megérthetik teremtettségünk lényegét, az Isten szeretetét. „Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el a világba, hogy éljünk általa. Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.” (1Jn.4:9-10). Itt a gyülekezetünkben is sok házaspár él együtt, sokféleképpen gyakoroljuk házaspári szerepünket, de milyen nehéz különféle körülményeik között helyesen, harmonikusan együtt élni. Ebben a filmben a férj kitartó szeretete és vonzódása a feleséghez átvitte őket a nehézségeken, de be kell látnunk, ez általában nem elég, illetve általában elfogy a kitartás, ha nincs segítség. Ki kell józanodnunk naiv elképzeléseinkből és be kell látnunk az Úrnál van segítségünk, benne megbízhatunk. A hármasság fonál nehezen szakad el és ez azért van, mert Isten hatalma és szeretete vigyáz azon házasságok kapcsolatára, akik Belé vetik bizalmukat. Kívánjuk minden testvérünknek, hogy az első helyen Isten legyen az életükben, és kérjék az Ő vezetését, áldását a házasságukra és Benne bízva örömmel fogadják társukat, mint ajándékot az életükben!

Kun Zoltán és felesége Ágota

Randi kurzus...

...avagy példaértékű keresztyén útmutatás (nem csak) fiataloknak

A Házasság hete alatt számos fontos előadás hangzott el, melyek sokat segíthetnek hit- és jellembeli fejlődésünkben. Ezek egyike volt a szombat délelőtt megrendezésre került Randi kurzus Kiss Ábel Lukáccsal és párjával, Hannával.

Már nagyon vártam ezt az alkalmat, és ezzel nem voltam egyedül. Isten megálldotta az eseményt szép idővel, tartalmas előadással és egy lélekben befogadó, nagy közösséggel a korai időpont ellenére. Minden korosztály jelen volt – még idősebbek is –, de döntő többségben az előadás célcsoportja, a fiatalok képviseltették magukat, akik társaikkal, családdal együtt vagy már meglévő párjukkal vettek részt. Nagyon sok tartalmas dolog hangzott el, és ezeket a két blokk közti szünetben az előadás után is egy kis étel-ital kíséretében meg tudtunk vitatni. Számomra a legfontosabb dolog az identitás kérdése volt, hogy megfelelő ön- és istenismeretünk legyen a párválasztás megkezdése előtt, így választva ki imádságban hordozva a számunkra rendelt társat.

Sok probléma gyökere a társadalmi be-

rendezkedés és az onnan érkező hatások, melyek nem megfelelő értékrendet közvetítenek. A karrier, a vagyoni dolgok alapvetővé váltak Isten helyett. Kitolódott a párválasztás, a házasság és a gyerekvállalás napjainkban. És emellett számtalan egészségtelen kapcsolat alakul ki a résztvevők éretlensége, bizonytalan céljai és tisztázatlan nemi szerepe miatt. A gimnázium elvégzésekor a gyerek megkapja azt a bizonyos papírt. AZ „érettségit”. De igazából szegény még huszonévesen se tudja, hogy hol is tart.

Törekedjünk tehát arra, hogy fiataljainkat tudatosan készítsük fel a jövőben előttük álló férfi és női szerepekre a házasságban. Példamutatóak legyünk az egészséges kapcsolatban és keresztyén házasságban, ezzel víziót kínálva számukra.

Kívánom, hogy folytatódjon ez a felkészítés mind gyülekezeti szinten, hasonló alkalmak megtartásával, mind családi szinten, szülő-gyermek párbeszédnek által, mind pedig egyéni szinten, Bibliát vagy keresztyén irodalmat olvasva, tanúbizonyságot tevő embereket hallgatva

vagy akár elolvasva előadónk weblapjához (nemjoegyedul.blogspot.com) hasonló lélek- és személyiségfejlesztő keresztyén blogokat a témában. Az Úr adjon nekünk ehhez lelkünkbe erőt, szívünkbe kitartást és szánkba megfelelő szavakat.

Máté Tibor



Kedves Alice!

Most itt ülök Denverben két repülés közt, és nem tudom, miért vagyok itt, illetve hiba hogy itt vagyok. Te is tudod, hogy válásra nem gondoltam, hanem megbántódtam, sértve éreztem a férfi hiúságomat. Csak ezzel törődtem. Vak voltam, nem vettem észre, hogy a függőségtől való szabadulási időszakban odafigyelő, megértő, biztató támaszra van szükséged. Pedig az orrom előtt volt, de a féltékenységgé vákává tett.

Erre tegnap ébredtem rá. Ráérő időm itt van bőven, a városban ögyelelegve egy hirdetésmenyre lettem figyelmes. Egy templom hirdetőtábláján a házasságról, házassági viharokról szóló előadásokra és beszélgetésre hívogatott. Kicsit bizonytalan voltam, mert régen voltam ilyen helyen, még vasárnaponként is ritkán, de emlékeztem rá, hogy innen nem szoktak kiküldeni senkit.

Vettem egy nagy levegőt és bementem, éppen kezdődött az aznapi program. Egy házaspár beszélt házasságának 25. évéről. Nagyon őszintén beszéltek. Mindketten nagy tervekkel kezdtek a házasságba. Először is saját elképzelésüket akarták megvalósítani, de ez nem ment zökkenők nélkül. Nem beszéltek semmi rendkívüli dologról, életük nagyjából a többségéhez hasonlóan alakult. Voltak kisebb nagyobb viharok, de ezeket bibliai alapok mentén oldották meg, (illetve a megoldáshoz megtalálták a bibliai analógiákat). Ezeket a történeteket, okokat, következményeket ők értették. Nekem így-úgy érthető, elfogadható volt. Azt hiszem, megtapasztaltak valami transzcendens élményt. Ez az élmény annyira egyéni, hogy mások nem pontosan értik. Lehetetlen elmondani egy idegennek úgy, hogy ő is ugyanúgy értse.

A részletek tehát nem jöttek át, a teljesség volt megkapó. A másik feltétlen elfogadása akár soha nem javítható hibái ellenére is. Teljes bizalom a másik részéről. Ez alapján arra gondoltam, nekünk is van olyan közös élményünk, melyet mások nem értenek. Ez nem baj, nekik csak azt kell látni, mennyire szeretlek, hogy feltétlenül megbízom benned. Most tavasz közeledésével rájöttem, úgy kell hozzád viszonyulnom, ahogy a kertben várom a virágnyílást. Mindent meg kell tenni, ami a növény ápolásához, védelméhez, gondozásához szükséges. Aztán bizalommal várni, a virágzást. Nem szabad a bimbót feszegetni, az majd kibomlik, és akkor kibomlik előttünk is egy transzcendens élmény, melyet csak mi értünk. Mások csak azt látják, hogy történt valami földöntúli.

A második előadást is egy házaspár tartotta. Nagyon rutinosan beszéltek, (főleg a férj) a házasságuk viharairól. Mérnöki pontossággal definiált dolgok hangzottak el. Nekem úgy rémlett, ilyesmit hallottam egy Jób nevű emberről, bár ott szörnyűbb dolgok történtek. Ennek a házaspárnak az előadása közben az önismeret fontosságára gondoltam. Milyen is vagyok én? Olyan, amilyennek gondolom magam? Olyan, amilyennek a szerelmes párom lát? Vagy olyan, mint amilyennek egy vitában bélyegeznek? Jól végzem-e a dolgom? Engem utasszállító repülőgép pilótaként a munkám során sokan segítenek, együttműködési szabályok vannak, ezek örömmé teszik a munkámat. Őket is segítették, náluk is érezhető volt az öröm. Az együttműködés legfőbb szabálya ott az imádság volt. Az előadást tartó házaspár hármaskötésről beszélt meggyőzően, a

Levél Denverből

megpróbáló helyzeteken az Úr segítette át őket eddig.

Az alkalmak után kisebb csoportokban beszélgettünk ezekről a dolgokról, kinek-kinek egyéni gondolatait hallgattuk meg. Volt, aki a párkeresés idejét élte, aki megtalálni vélte, voltak, akik házasságuk első éveinek csiszolódásáról beszéltek. Voltak több évtizede házasságban élők is. Az egyik hölgy arról beszélt, hogy korábban csak polgárilag megkötött házasságban élt, polgári esküvője volt. Azonban az Úr útjainak felismerése és követése után az Úr előtt tett esküvel vallották meg szerelmüket, hogy ragaszkodni fognak egymáshoz jóban, rosszban, és egymásra figyelve élnek. Elmondta, ez az időszak volt igazi házassága. Most férje halála után is házasságban élőnek érzi magát.

Ezután kötetlen beszélgetések voltak tea mellett. Sok kedves emberrel váltottam szót. Őszinték, felszabadultak, vidámak voltak. Új képet kaptam az emberekről. Akik itt voltak, nem különlegesek, csak teljes természetességgel, őszinteséggel beszélnek a lelki kérdésekről és a megoldás útjáról, az Isten útjáról. Jövő hónapban a mi városunkban, a szomszéd utcában lévő templomban tart előadást a két házaspár, el akarok menni veled a rendezvényükre.

Itt hagyom Denvert, visszamegyek a házukba, ahol a családi összetartozás örömét fogom érezni, mert most már értem is, hogy szeretlek. Az okát pontosan nem tudom, az továbbra is földöntúli titok számomra, de te vagy minden örömöm forrása úgy, ahogy élsz. Amire ránézel, az megelevenedik, új életre kel, alig várom, hogy rám nézz!

Michael



dr. Bajtsi Miklós és Andrea előadók



Mózes Áron és Zsuzsi előadók



Csoportbeszélgetés



Szünetben

Jubilánsok

Húsz esztendőt töltöttünk el egymás mellett, jóban, rosszban, ahogyan fogadtuk. Nem sok, nem is kevés, de hogy tartalmas ne lett volna, azt senki nem állíthatja.

A kezdet sem volt egyszerű. Másfél év ismerkedés után döntöttünk a házasság mellett. Mindkettőnknek második házassága, tetejébe katolikusok vagyunk – úgy gyárilag – tehát némi malíciával mondhatom, hogy halmozottan hátrányos helyzetűek voltunk.

Aztán egyszer csak a Bolyai utcai lelkészi hivatalban találtuk magunkat. Röpké kétórás beszélgetés után így szólt Püski Lajos: “Nekem arra van jogosítványom, hogy az Isten áldását kiszolgáltassam annak, aki ezt tőlem kéri.” Kértük.

Felvétel készült az esketésről, ennek köszönhetően tudjuk csak, mi hangzott el, hogyan is történt, mert a megilletődöttség miatt vajmi keveset jegyeztünk volna meg az egészből. A jelenlévők szerint tökéletesen nekünk szóló, személyre szabott szertartást éltünk át.

Aztán jöttek a hétköznapiak, hónapok, évek. Ahogy nemrég a Házasság hetében fogalmaztam egy csoportbeszélgetésben, a normál leltár nálunk is megvolt. Boldog és boldogtalan pillanatok, csendes és hangos veszekedés, szeretetes és kevésbé szeretetes állapotok váltották egymást. És most, amikor megállhattunk többedmagunkkal a gyülekezet előtt, örömmel hallottuk és énekeltük magunk is a 134. zsoltárt. A legfontosabbnak mégis azt gondoltam, hogy talán sikerült példát adnunk. Példát arról, hogy élni csak hűségesen érdemes, hűtlenül pedig értelmetlen vagy értéktelen, emberhez méltatlan.

Annak idején nem csak a feleségemnek tettem esküt, hanem Teremtőmnnek is, ha a

társamhoz hűtlen leszek, úgy hűtlen leszek Istenemhez is. A hármaskötés valóban nem szakad el.

“Legyen forrásod áldott, és örülj ifjúkorodban elvett feleségednek.” Péld 5,18

– Fáradt vagy?

– Nagyon.

– Gyere, kapaszkodj a nyakamba, viszlek. Ha fáradok, szólok, hogy vigyél. Ketten megyünk és csak egy nyomunk lesz, tudod, mint azon a képen. Jó lesz?

– Jó.

– Akkor hát menjünk tovább!

Detrichné Ilus és Detrich János



Püski Lajos és Püskiné Judit igehirdetők



Gyermekfelügyelet



Teaház

„Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljetez szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk.” (Ef 5,1-2)

Hírek

♦ Szilágyi János, segédlelkészünk **vizsgaistentisztelete** lesz *április 19-én* fél 11-kor.

♦ **IV. Józanság napja** – szenvedélybetegeknek, hozzátartozóiknak és segítőknek. (alkohol, kábítószer, szerencsejáték)
szervezők: Forrás Lelki Segítők Egyesülete és a Debreceni Kábítószerügyi Egyeztető Fórum

Április 24. péntek, 13:00-16:00, Ifjúsági ház, városi program

Április 25. szombat, 10:00-15:00, Nagyerdei gyülekezetben

Szombati program:

10:00 - Megnyitó

10:30 - Bizonyoságtételek

11:30 - Igei gondolatok, imádságok

12:30 - Szeretetvendégség

13:00 - Fórumbeszélgetés

14:50 - Zárás

♦ **Összetartozás napja**, április 26 délelőtt 9-11 között.

♦ **Családi istentisztelet** lesz hittanosoknak és családjuknak április 26-án 3 órától.

1% + 1%

♦ Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066**.

♦ A másik 1% átutalásához a *“Nagyerdei Egyházközségért” Alapítvány* adószáma: **18545269-1-09**.

Imádkozzunk...

- ♦ gyülekezetünk egységéért,
- ♦ testi, lelki betegséggel küzdőkért,
- ♦ a húsvét örömének megéléséért a hétköznapiakban.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz



Szivárvány –

a Debrecen-Nagygyőr Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné

Nyomda: Litográfia Készült 400 példányban

23. évfolyam 4. szám Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

Gyülekezeti honlapunk címe:

www.refnagyerdo.hu